

Mācītāja Olgerta Krauļa piemiņai

Ekardsheimā pie Bilefeldas miris karavīru garīgās aprūpes vadītājs angļu joslā mācītājs Olgerts Krauļis. Viņš palika uzticīgs saviem likteņu biedriem arī Putlosas un Cedelhemas nometnēs. Smagie pārdzīvojumi bija atstājuši dziļas pēdas viņa veselībā, tā kā š. g. februārī viņu vajadzēja ievietot nervu klinikā.

Nelaiķis dzimis 1898. g. 7. janvārī Lietuvā, Zīļu muižā, kā muižas

rentnieka dēls. 1915. g. viņš atstāja ģimnaziju un brīvprātīgi iestājās karaskolā. Kopš 1916. g. Kraulis bija latviešu strēlnieku pulkos, 1918. g. īsu laiku, bet sevišķi grūtos apstākļos, atradās gūstā Vācijā. Pēc atgriešanās dzimtenē piedalījās Latvijas atbrīvošanas cīņās un bija pirmais Latvijas militārais pārstāvis Lietuvā. 1921. g. demobilizējās un sāka studēt teoloģiju Latvijas universitātē.

Pēc ordinācijas mācītāja amatā 1926. g., bija Rīgas apr. vikārs, kopš 1927. g. Kokneses, Krapes, Pļaviņu un Sēlpils draudžu mācītājs, kopš 1931. g. Jelgavā. Lielu vērību nelaiķis veltīja iekāmsijai un sieviešu līdzdalībai baznīcas dzīvē, organizēdams savās draudzēs sieviešu komitejas. Rosīgi piedalījās arī sabiedriskā dzīvē — bija Jelgavas aizsargu pulka mācītājs, aerokluba priekšnieks, Jelgavas lidotāju skolas līdzdibinātājs. Studentu korporācija Lettonia Krauli pieminēs kā mīju tautieti un amatvīru.

Pēc atgriešanās no gūsta Beļģijā nelaiķis kopš 1946. g. jūlija bija latviešu mācītājs Detmoldā, vēlāk Augustdorfā, reizē kārtodams bij. karavīru garīgās aprūpes lietas angļu joslā. Daudzie braucieni uz slimnīcām un nometnēm šī darba dēļ nepalika bez ietekmes uz viņa veselību.

Nelaiķis krematizēts Dortmundā. Urnu ar pelniem paredzēts apglabāt Detmoldā 17. maijā. Miers viņa dvēselei, kas ir pie Dieva.

E. Kipioka